

Ο Κυκλαδίτικος Ανεμόμυλος

Γεια σας, είμαι ο Κυκλαδίτικος Ανεμόμυλος. Μένω στο νησί των ανέμων στη Μύκονο. Είμαι φτιαγμένος από ένα πέτρινο πύργο που έχει κυλινδρικό σχήμα. Έχω μια μεγάλη, ξύλινη στέγη, με λίγο χόρτο και η στέγη έχει κωνικό σχήμα. Επίσης είμαι φτιαγμένος από μια ξύλινη, κυκλική φτερωτή, με σχοινί και πανί. Γύρω μου υπάρχουν και άλλοι ανεμόμυλοι, μια πανέμορφη δροσερή θάλασσα, ακόμα και διάφορα μικρά και μεγάλα εκκλησάκια. Επιπρόσθετα έχει και σπιτάκια.

Ο μυλωνάς με φροντίζει πολύ και γι' αυτό είναι σαν τον πατέρα μου. Ο μυλωνάς δεν ξεκουράζεται ποτέ, ούτε μέρα, ούτε νύκτα, είτε έχω δουλειά είτε όχι, γιατί οποιαδήποτε στιγμή μπορούσα να πάθω ζημιά από κακοκαιρία. Κάθε πρωί ο μυλωνάς είναι πάντα εδώ κοντά μου, για να μου βάλει σιτάρι να αλέσω και μετά να φτιάξω το αλεύρι, έτσι ώστε οι γυναίκες ή οι άντρες να πάρουν το αλεύρι και να φτιάξουν τα ψωμιά τους. Είναι πολύ καλός μαζί μου.

Από εκεί που είμαι κτισμένος ακούω τα κύματα της θάλασσας που κτυπούν στην ακτή και αφρίζουν. Ακούω τις γυναίκες που κουτσομπολεύουν ή ακόμη κάνουν και προξενιά. Τα ζάρια των αντρών που κτυπούν καθώς παίζουν. Ακόμη και τα μικρά πουλιά που κελαηδούν γλυκά. Ακούω τα πλοία μέσα στην θάλασσα που μεταφέρουν εμπορεύματα. Επίσης το θρόισμα των φύλλων που πέφτουν και τον άνεμο που φυσά.

Από εκεί ψηλά που βρίσκομαι αντικρίζω πολλούς ανεμόμυλους. Βλέπω τις γυναίκες με τα εργόχειρα τους που κάθονται μέχρι να ετοιμαστεί το αλεύρι τους. Οι άντρες που παίζουν τάβλι. Τα όμορφα πουλιά που πετάνε το ένα πίσω από το άλλο. Τα πλοία ή τα καράβια που φτάνουν στο νησί. Τις μικρές ή της μεγάλες εκκλησίες. Επίσης βλέπω και τα πανέμορφα, μικρά σπιτάκια. Τα παιδάκια που παίζουν ποδόσφαιρο και κυνηγητό. Την πανέμορφη θάλασσα με τα μικρά караβάκια. Είναι πάρα πολύ όμορφη από εκεί ψηλά που είμαι.

Νιώθω πολλή χαρά και ευτυχία, γιατί έγινα ένα κοινωνικό κέντρο, όπου όλοι μαζεύονται εδώ κοντά

μου και μου κάνουν παρέα, ώσπου να ετοιμαστεί το αλεύρι τους. Όλοι οι χωριανοί με φροντίζουν, ιδιαίτερα ο μυλωνάς και επειδή αν δεν έρθουν σε μένα δεν θα έχουν αλεύρι για να φτιάξουν τα ψωμιά τους, όλοι με έχουν πάνω απ' όλα. Θα ήθελα όλοι, γυναίκες, άντρες και παιδιά να με εκτιμούν τόσο πολύ στο μέλλον, όπως και τώρα. Όλους τους έχω σαν μια μικρή μου οικογένεια, γι' αυτό τους αγαπώ!

